

Zimní období u MS Kněžpole

Myslivecké sdružení před příchodem samotné lovecké sezony, která začala koncem listopadu se věnovalo činnostem spojeným

s myslivostí a zejména péčí o zvěř, údržbě příkrmovacích zařízení aj. Bylo nutné poctivě se připravit na příchod zimních chladných měsíců, kdy se všichni myslivci starají o příkrmování zvěře. Tak aby bylo dobře připravené na období, kdy je nutné zvěři se zajištěním krmení pomoci. Jedná se o objemná krmiva zejména lucerku, jaderné krmiva a minerály v podobě solí a medikamentů. Pečlivě jsme prováděli opravy příkrmovacích zařízení, aby mohli plnit svou funkci v období nepříznivých pro zvěř. V tomto období, kdy má omezené možnosti jak se dostat k potravě. V plně funkční zařízení jsou rozmístěné na dané ploše v optimálním množství na danou plochu. Došlo k nové výstavbě příkrmovacího zařízení, které nahradilo dosloužilé starší zařízení.

Letošní tuhá a dlouhá zima, byla spojená s intenzivním příkrmováním, které bylo zapříčiněno bohatou sněhovou nadílkou. Všichni členové mají rozdělená jednotlivá příkrmovací zařízení po celém lese a přilehlých lokalitách. Povinností každého člena je péče o svě-

řené příkrmovací zařízení a jeho doplňování zejména v zimních měsících.

Chtěl bych požádat majitele psů, kteří využívají k venčení přilehlé prostory zejména lesních a polních lokalit, aby braly v potaz

jak těžké podmínky prožívá lesní zvěř, která je v zimních měsících náchylnější k onemocnění s vyčerpáním spojeným z pronásledováním psů, kteří jsou často na volno pobíhající. V každém psovi jsou již od jejich prapředků skryté lovecké instinkty spojené s tímto pronásledováním zvěře a přesto je spousta majitelů nechá volně v těchto částech pobíhat, aniž by si daný problém uvědomily. Pokud se příště budete procházet s Vašimi čtyřnohými miláčky uvědomte si prosím tyto dopady na lesní zvěř.

*Za členy MS Kněžpole předseda
Ing. Tomáš Špaček Ph.D.*

Omluva :

Redakce Kněžpolských novin a jejich vydavatel se i touto cestou omlouvá Mysliveckému sdružení Kněžpole, potažmo jeho předsedovi Ing. Tomáši Špačkovi Ph.D. za neuvedení jím včas dodaného článku do minulého čísla tohoto čtvrtletníku, které bylo zapříčiněno nedbalou korekcí návrhu vydání.

Z toho důvodu, ač se zpožděním, zveřejňujeme přání Mysliveckého sdružení Kněžpole všem spoluobčanům - mnoho zdraví, pracovních i osobních úspěchů v roce 2010.

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2010

Porovnání vybraných finančních částek v nejbližších obcích :

Obec	počet skupinek	částka
Bílovice	8	51.208,- Kč
Březolupy	7	38.158,-
Kněžpole	3	30.963,-
Mistřice	6	30.082,-
Nedachlebice	3	21.718,-
Topolná	8	36.504,-
Uh. Hradiště	58	295.328,-

Celkem na Uherskohradištsku vybralo 350 skupinek částku – 1 840.816 Kč.

Výzva majitelům psů.

Pro opětovně se množící stížnosti občanů na bezohledné chování majitelů psů při venčení jejich miláčků vyzývá obecní úřad všechny majitele psů k dodržování obecných zásad a pravidel slušného chování, mezi které patří povinnost každého držitele psa odklízet na veřejném prostranství v zastavěné části obce (nejen chodníky a parky, ale i předzahrádky rodinných domů) po svém psu exkrementy (výkaly) a napravovat jiné škody svým psem způsobené. Za tím účelem by měl každý, kdo doprovází svého psa na veřejném prostranství, tohoto na vodítku a u sebe mít vybavení (např. sáček) pro jednoduché odstranění exkrementů svého psa.

OPRAVA KONTAKTU

V minulém čísle Kněžpolských novin bylo chybně uvedeno neúplné telefonní číslo prap. Lukáše Dolanského, pověřeného inspektora pro styk s orgány a obyvateli obce Kněžpole Obvodního oddělení policie Uherské Hradiště.

Správné telefonní číslo je : 974 678 651, fax: 572 551 334, e-mail: uhoop@mver.cz

BESEDA S DŮCHODCI

MO Českého červeného kříže Kněžpole s pomocí Obecního úřadu v Kněžpoli uspořádá v neděli 21.3.2010 ve 14:00 hodin tradiční Besedu s důchodci. Součástí programu tohoto setkání bude divadelní představení „Tetička z Radějova“.

Poděkování

Členky výboru Českého červeného kříže v Kněžpoli pod záštitou Obecního úřadu uspořádaly ve dnech 17. a 19. února 2010 humanitární sbírku ošacení, obuvi, hraček a kuchyňského zařízení v klubovkách na kluzišti.

Akce byla velmi zdařilá, sebrávalo se velké množství balíků. Všem dárcům, kteří nezůstali lhostejní k neštěstí jiných co nejserdečněji děkujeme, protože svým činem pomohli zmírnit bolest a utrpení těch nejpotřebnějších.

Členky výboru ČČK.

IV. KLOBOUKOVÝ BÁL SE SVATÝM PLUKEM

UHERSKÉ HRADIŠTĚ – V sobotu 20. března 2010 se v uherskohradištské Redutě uskuteční již čtvrtý ročník kulturně společenské akce s benefičním posláním – KLOBOUKOVÝ BÁL.

Diakonie ČCE – středisko CESTA a Klub kultury Uherské Hradiště, pořadatelé akce, si pro vás jako již tradičně připravili bohatý kulturní program. K tanci a poslechu zahraje fenomenální MARATHON BAND (doprovodná kapela řady slavných hvězd) a neméně slavný Svatý Pluk (který už hrál spolu s Kabáty, Dee Purple, Nazareth a řadou dalších legend). O extravagantní zábavu a taneční inspiraci se postará kouzelník Jiří Hadaš a taneční klub Rokaso. Mimo jiné budete svědky slavné ESCAPOLOGY, kterou mistr kouzelnický předvedl i v talkshow Jana Krause Uvolněte se prosím. A tradičně

Jako každoročně nebude nouze o spoustu zábavy, o dobré víno a chutné občerstvení, jakož i o množství originálních i svátečních klobouků, jak už praví samotný název plesu. Neváhejte a připojte se!

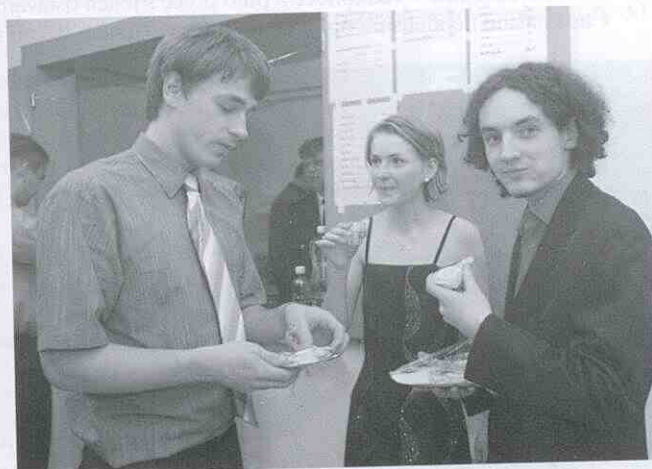
IV. KLOBOUKOVÝ BÁL je akcí benefiční. Veškerý výtěžek podpoří sociální služby střediska CESTA - denního stacionáře pro klienty s hlubším mentálním a kombinovaným postižením a poradnu rané péče. Vstupenky je možné zakoupit v běžném předprodeji na Klubu kultury nebo v MIC Uherské Hradiště.

**Radostné a milostiplné velikonoční svátky,
chlapcům bohatou pomlázku, přejí všem spoluobčanům členové MO KDU-ČSL**

Hasičský bál

Sobotní večer 6.2.2010 bylo Kulturní zařízení vyhrazeno plesu pořádanému SDH Kněžpole. Ačkoliv na tento tradiční ples přišla i tradiční návštěva, kdo přišel, jako vždy na bálech hasičů, neprohloupil. O veselou zábavu, výbornou hudbu, bohatou tombolu i hojné a chutné občerstvení nouze nebyla.

Karnevalové odpoledne

Na neděli 21. února jsme se všichni nejen hodně těšili, nýbrž i důkladně chystali. Začalo to otázkou: „Za co půjdeš na karneval?“

V naší mateřské školce jsme pilně procvičovali tanečky a písničky, četli si příběhy o maškarních rejchách a masopustech, vyprávěli si o tradicích a zvycích, učili se básničky a rýmováčky. A protože letošní karneval měl téma „Zvířátka a loupežníci“, vyslechli jsme si i děj této známé pohádky a to dokonce i ve verších od Františka Hrubína. Ani se nezdá, ale při výrobě obyčejné papírové masky musí malý človíček rozvíjet plno dovedností: tvořivost a nápaditost při zdobení, zručnost při vystřihování a skládání, jemnou motoriku při mačkání papírků a lepení korálků a ozdob. Následuje procvičování hrubé motoriky při zdolávání překážkové dráhy a soutěží a tím jsme trénovali na samotné soutěžní disciplíny. Takováto důsledná příprava se nám hodila, protože jakmile nás na karnevale silným hlasem přivítala hlavní „loupežnice“ (nejprve nám však po loupežnicku vyhubovala), tak hned se hrnuly úkoly. Ty jsme plnili ve 4 družstvech. A nutno říci, že více méně úspěšně, nejen díky tréninku, ale i vlastní šikovnosti a to i u té nejmenší drobotiny. Však také princezny, čarodějové, hasiči, rytíři, berušky, broučci, komínčci, kuchaři, víly, dráčci, tygřici... zkrátka všichni si odnášeli sladké výhry. K tomu ještě velmi bohatá tombola s lákavými cenami završila úplnou spokojenost.

Kdybych byla pohádkovou bytostí, obdařenou kouzelnou mocí, vyčarovala bych něco moc hezkého pro všechny, kdo se na příjemném nedělním odpolední podíleli.

Karnevaly patří k rozlučce se zimou a my se budeme těšit na jarní akce, které nás čekají. Ještě pro jistotu v březnu utopíme MORENU, chystáme se navštívit knihovnu v Uherském Hradišti, odvážné děti prožijí „kouzelnou noc“ ve školce a již tu budou opravdové svátky jara – Velikonoce a plno práce s jejich oslavami.

Čas s našimi nejmenšími opravdu ubíhá v neustálém těšení se na něco nového a pěkného... a tak je to dobře.

E.R.

Něco málo o přezdívkách...

Slovácko, malovaný kraj, jehož krásu nikdo nevyzpívá, jehož půvab nikdo nevystihne.

Je to kraj svérázných pracovitých lidí.

A my máme to štěstí, že žijeme vlastně uprostřed, jen šest kilometrů od bývalého okresního města Uherského Hradiště a dvacetpět kilometrů od krajského města Zlína. Téměř každá dědinka v našem nejbližším okolí má nářečí i kroj stejný s našim. Obojí však pomalu bohužel mizí. Mizí také přezdívký o nichž již mladší generace ani neví. Kněžpolané bývali v přezdívkách „žabaři“, protože u nás bývalo v minulosti mnoho žab. Ty žily v několika velkých loužích, zv. „luží“ které vznikly, když každoročně voda z nedaleké Moravy nebo Březnice zaplavovala pole, louky, dvory i domy v Kněžpoli. Tyto „luže“ nestačily vyschnout a voda se v některých udržovala celý rok. Největší luží byl uprostřed dědiny Macveld, který byl rájem pro husy a kačeny, ale celoročně sloužil i dětem – v létě jako „koupaliště“, v zimě jako „kluziště“. Je s podivem, že to všechno děti ve zdraví úspěšně a bez alergií přežily. Ale luže i Macveld byly doménou pro žáby, které v létě, zvláště v podvečer, vydatně „koncerty“ a jejich žabí hlasy bylo slyšet až do sousedních obcí. Odtud tedy „žabaři“. Dnes už se u nás žabka ani málem nevidí. Také hanlivá přezdívka upadá v zapomnění a mladá generace i noví Kněžpolané o ní ani nevědí. Ale nejen my v Kněžpoli jsme měli přezdívkou, také sousední Místřice byly „zelaři“ a to proto, že se tam vždy pěstovalo zelí, jehož velikost i kvalita byla obdivuhodná. Sousední Jarošovjané měli hanlivý název „Kapaňé“ a to prý proto, že tam toho jména žili zdatní muži, kteří oči byli silnější, o to byli línější. Počátkem dvacátých let často leželi v létě na břehu řeky Moravy a říkali: „To by sa lámal led!“ V zimě však led nelámali, protože byla zima. Smysl pro humor však neztratili, stali se populárními a památka po nich zůstala pro celou obec Jarošov – „Kapaňé.“ Občané Nedachlebic byli „zálešáci“ podobně i občané Částkova, Svárova i Zlámance. Přes řeku Moravu – v Huštěnovicích, Babicích a dalších jsou „zámoravjané“.

V posledních letech se prudce změnil vzhled nejen měst, ale i tak malých obcí jako je ta naše. A zmizely i přezdívký. Jak zmizel starý typ vesnice, tak začíná mizet i nářečí. Mnohé výrazy jako je např.: sa, sú, byuo, se u mladých již nepoužívají. Čtenáři tvrdí, že naše nářečí kolem Uh. Hradiště je nejvíce podobné spisovné češtině. „Starousedlíci“ tvrdí, že se k nám stěhují noví občané, kteří, i když se u nás nenarodili, přebírají naše zvyky, obyčeje, tradice a seznamují se třeba i s tou přezdívkou. Každý z nás, ať už chce nebo ne, si uchovává svůj rodný kraj ve svém srdci, ve svých vzpomínkách a čerpá z nich po celý svůj život. A co se nám třeba na něm nelíbí, to se poctivou snahou hledme napravit.

A hlavně té úcty jeden ke druhému – byť se u nás nenarodil, té si hledme nejvíce.

Ludmila Lapčíková, kronikářka

